
Minister staat jacht toe op nijlgans en rosse stekelstaart

Minister van Aartsen van natuurbeheer heeft de nijlgans (*Alopochen aegyptiacus*) en de rosse stekelstaart (*Oxyura jamaicensis*) aangewezen als exotische en schadelijke vogels. Dit betekent dat jagers vergunning kunnen krijgen om deze vogels te bejagen.

De nijlgans en de rosse stekelstaart behoren beide tot niet van nature in Europa levende soorten. De nijlgans heeft zich in de loop van enkele decennia over vrijwel geheel Nederland verspreid. Volgens de minister kan hij schade aanbrengen aan gewassen en kan hij ook een bedreiging vormen voor de inheemse fauna. De mening van de minister, ondersteund door de Raad voor Natuurbeheer, wordt in ornithologische kring bepaald niet door iedereen gedeeld. De nijlgans heeft een slechte naam, omdat hij andere vogels het leven onmogelijk zou maken, maar bij recente onderzoeken zijn hierover in Nederland nooit harde feiten boven water gekomen. Het bestuur van de Samenwerkende Vogelgroepen Noord-Holland, waartoe ook onze vogelwerkgroep behoort, besloot dan ook nog onlangs om die reden het vervolgen van de nijlgans af te wijzen.

De rosse stekelstaart komt van nature in Amerika voor. Thans wordt hij ook in het wild aangetroffen in enkele Europese landen, waaronder het Verenigd Koninkrijk, Spanje en Nederland. De rosse stekelstaart blijkt makkelijk te hybridiseren met de bedreigde Europese witkopeend (*Oxyura leucocephala*), zo laat de minister via de Staatscourant van 30 november 1995 weten.

“Ter Instandhouding van de witkopeend is het gewenst verspreiding van de rosse stekelstaart te voorkomen. Bestrijding kan daarom noodzakelijk zijn”. Ook tegen deze opvatting van de minister valt het een en ander in te brengen. De witkopeend is namelijk een dwaalgast, een soort die dus zelden of nooit in Nederland wordt waargenomen. Zo is de witkopeend in onze regio alleen in 1942 en 1955 gezien. De witkopeend komt voor in Zuid-Spanje en Noord-Afrika en is ook daar geen algemene

soort. Zien is dus al een zeldzaamheid, van broeden is in ons land in het geheel geen sprake. Het is daarom in Nederland uitgesloten dat er in de vrije natuur een kruising van stekelstaart en witoogeend ontstaat. De motivatie om vervolging van de rosse stekelstaart om deze reden toe te staan, komt dus niet erg steekhoudend over. Deze soort is jaren geleden uit gevangenschap ontsnapt en broedt nu op enkele plaatsen in ons land, voor zover bekend niet in ons werkgebied. PIETER SCHUT